

W okolicznościach takich jak rozpatrywane przez sąd krajowy, w których pierwszy nabywca, który uzyskał prawo do rozporządzenia towarem jak właściciel na terytorium państwa członkowskiego pierwszej dostawy, wskazuje na zamiar przetransportowania tego towaru do innego państwa członkowskiego i przedstawia swój numer identyfikacyjny nadany do celów podatku od wartości dodanej przez to ostatnie państwo, transport wewnątrzspółnotowy powinien zostać przypisany pierwszej dostawie, pod warunkiem że prawo do rozporządzenia towarem jak właściciel zostało przeniesione na drugiego nabywcę w państwie członkowskim przeznaczenia transportu wewnątrzspółnotowego. Do sądu krajowego należy ustalenie, czy warunek ten jest spełniony w rozpatrywanym przezeń sporze.

(¹) Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 grudnia 2010 r.
— Komisja Europejska przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-433/09) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Podatki — Dyrektywa 2006/112/WE — Podatek VAT — Podstawa opodatkowania — Podatek pobierany przy dostawie uprzednio niezarejestrowanych pojazdów w danym państwie członkowskim wedle ich wartości i średniego zużycia paliwa — „Normverbrauchsabgabe”)

(2011/C 55/24)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciel: D. Triantafyllou, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Austrii (przedstawiciele: E. Riedl i C. Pesendorfer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 78 i art. 79 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Sprzedaż pojazdu mechanicznego — Włączenie do podstawy opodatkowania podatku pobieranego przy dostawie uprzednio niezarejestrowanych pojazdów w danym państwie członkowskim wedle ich wartości i średniego zużycia paliwa (Normverbrauchsabgabe)

Sentencja

- 1) Włączając podatek od zużycia paliwa typu „Normverbrauchsabgabe” do podstawy opodatkowania podatkiem od wartości dodanej pobieranym w Austrii przy dostawie pojazdu samochodowego Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 78 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Europejska i Republika Austrii ponoszą swoje własne koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 22 grudnia 2010 r.
(wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Juzgado Contencioso Administrativo de la Coruña i Juzgado Contencioso Administrativo no 3 de Pontevedra (Hiszpania) — Rosa María Gavieiro Gavieiro (sprawa C-444/09), Ana María Iglesias Torres (sprawa C-456/09) przeciwko Consejería de Educación e Ordenación Universitaria de la Xunta de Galicia)

(Sprawy połączone C-444/09 i C-456/09) (¹)

(Polityka społeczna — Dyrektywa 1990/70/WE — Klauzula 4 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC — Zasada niedyskryminacji — Zastosowanie porozumienia ramowego względem pracowników tymczasowych wspólnoty autonomicznej — Uregulowanie krajowe ustanawiające odmienne traktowanie w zakresie przyznawania dodatku za wysługę lat wyłącznie z uwagi na tymczasowy charakter stosunku zatrudnienia — Obowiązek uznania z mocą wsteczną prawa do dodatku za wysługę lat)

(2011/C 55/25)

Język postępowania: hiszpański

Sądy krajowe

Juzgado Contencioso Administrativo de La Coruña, Juzgado Contencioso Administrativo n° 3 de Pontevedra

Strony w postępowaniach przed sądami krajowymi

Strona skarżąca: Rosa María Gavieiro Gavieiro (sprawa C-444/09), Ana María Iglesias Torres (sprawa C-456/09)

Strona pozwana: Consejería de Educación de la Junta de Galicia

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Juzgado Contencioso Administrativo de La Coruña — Wykładnia klauzuli 4 pkt 4 załącznika do dyrektywy Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP i ETUC (Dz.U. L 175, s. 43) — Zasada niedyskryminacji — Pojęcie „kryteria w zakresie długości okresu zatrudnienia” — Uregulowanie krajowe ustanawiające odmienne traktowanie w zakresie przyznawania dodatku za wysługę lat wyłącznie z uwagi na tymczasowy charakter zatrudnienia

Sentencja

- 1) Członek personelu tymczasowego wspólnoty autonomicznej Galicji, taki jak skarżąca w sporze zawisłym przed sądem krajowym, należy do podmiotowego zakresu zastosowania dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) oraz do podmiotowego zakresu zastosowania zawartego w dniu 18 marca 1999 r. porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, stanowiącego załącznik do tej dyrektywy.

- 2) Dodatek za wysługę lat, taki jak w postępowaniu przed sądem krajowym należy, w zakresie, w jakim stanowi warunek zatrudnienia, do zakresu zastosowania klauzuli 4 pkt 1 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, stanowiącego załącznik do dyrektywy 1999/70, tak że pracownicy zatrudnieni na czas określony mogą sprzeciwiać się traktowaniu, które w odniesieniu do wypłaty tego dodatku jest, przy braku jakiegokolwiek obiektywnego uzasadnienia, mniej korzystne aniżeli traktowanie, z którego korzystają pracownicy zatrudnieni na czas nieokreślony znajdujący się w porównywalnej sytuacji. Tymczasowy charakter stosunku zatrudnienia niektórych funkcjonariuszy publicznych nie może stanowić sam w sobie powodu o charakterze obiektywnym w rozumieniu tej klauzuli porozumienia ramowego.
- 3) Sama okoliczność, iż przepis krajowy, taki jak art. 25 ust. 2 Ley 7/2007 del Estatuto básico del empleado público (ustawy 7/2007 z dnia 12 kwietnia 2007 r. w sprawie podstawowego statutu funkcjonariuszy publicznych), nie zawiera żadnego odesłania do dyrektywy 1999/70, nie wyklucza możliwości, aby przepis ten mógł być uważany za środek krajowy dokonujący transpozycji tej dyrektywy.
- 4) Klauzula 4 pkt 1 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, stanowiącego załącznik do dyrektywy 1999/70, jest bezwarunkowa i wystarczająco precyzyjna, aby mogła być powoływana przez urzędników tymczasowych wobec państwa przed sądami krajowymi w celu uzyskania uznania prawa do dodatku za wysługę lat, takiego jak dodatek trzyletni w postępowaniu przed sądem krajowym, w odniesieniu do okresu od momentu, w którym upłynął termin wyznaczony państwu członkowskim na dokonanie transpozycji dyrektywy 1999/70, do dnia wejścia w życie ustawy krajowej dokonującej transpozycji tej dyrektywy do prawa wewnętrznego państwa członkowskiego, z zastrzeżeniem zgodności z relevantnymi przepisami prawa krajowego regulującymi przedawnienie.
- 5) Mimo istnienia w uregulowaniu krajowym dokonującym transpozycji dyrektywy 1999/70 przepisu uznającego prawo urzędników tymczasowych do dodatków należnych z tytułu upływu trzech lat wysługi, lecz wykluczającego obowiązywanie tego prawa z mocą wsteczną, właściwe organy odnośnego państwa członkowskiego mają — zgodnie z prawem Unii i w związku z tym, że chodzi o bezpośrednio skuteczny przepis porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, stanowiącego załącznik do dyrektywy 1999/70 — obowiązek przyznania temu prawu do otrzymywania dodatku mocy wstecznej począwszy od momentu, w którym upłynął termin wyznaczony państwu członkowskim na dokonanie transpozycji tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 16 grudnia 2010 r. — AceaElectrabel Produzione SpA przeciwko Komisji Europejskiej, Electrabel SA

(Sprawa C-480/09 P) (¹)

(Odwołanie — Pomoc państwa — Pomoc uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem — Warunek uprzedniego zwrotu przez beneficjenta wcześniejszej pomocy uznanej za przyznaną bezprawnie — Pojęcie „jednostka gospodarcza” — Wspólna kontrola sprawowana przez dwie różne spółki dominujące — Przeinaczenie zarzutów podniesionych w skardze — Błędy i braki uzasadnienia)

(2011/C 55/26)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: AceaElectrabel Produzione SpA (przedstawiciele: L. Radicati di Brozolo i M. Merola, avvocati)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciel: V. Di Bucci, pełnomocnik), Electrabel SA (przedstawiciele: L. Radicati di Brozolo i M. Merola, avvocati)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 8 września 2009 r. w sprawie T-303/05 ACEAElectrabel Produzione SpA przeciwko Komisji, którym Sąd oddalił żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2006/598/WE z dnia 16 marca 2005 r. w sprawie pomocy państwa, którą Włochy — region Lazio — zamierzają udzielić celem ograniczenia emisji gazów cieplarnianych (Dz.U. 2006, L 244)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) AceaElectrabel Produzione SpA pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Electrabel SA pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 9 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Minerva Kulturreisen GmbH przeciwko Finanzamt Freital

(Sprawa C-31/10) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 26 — Specjalny system dla biur podróży i organizatorów wycieczek — Zakres stosowania — Sprzedaż biletów do opery bez dodatkowych usług)

(2011/C 55/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof